

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VIII. ÉVF. 151. SZÁM

ARA 50 FILLÉR

VASÁRNAP, 1952. JÚNIUS 29.

A nagy harc zászlaja

Két évvel ezelőtt a newyorki tőzsdén az értékpapírok árai fel-szöktek, Koreában kitört a háború. Falvak, városok égtek. A tőzsdések elégedetlen dörzsölték kezüket, hisz az árfolyamok emelkedtek. Az amerikai bankártábornokok magabiztos nyilatkozatokat tettek a burzsoj-lapok munkatársainak. Villámhábo-rúra készültek. Néhány hét, vagy legfeljebb néhány hónap lefolyása alatt akarták lerohanni a kis Ko-reát.

Azóta két év telt el. A villámhá-ború az amerikai agresszorok szá-mára éppúgy sikertelen maradt, mint ahogy kudarcba fulladt a hit-leri agresszor „villámháborúja”. Az első hetek már komoly csőlő-dást okoztak az amerikai agresszo-rok számára. Hiszen ahogy bejárta a hír a világot, hogy az ENSZ-csapatok megtámadták Észak-Ko-reát, a hír nyomában a világ né-pe a legfelháborodottabban tiltá-koztak az amerikai támadás ellen, a népek nem a támadónak, hanem a megtámadottnak, a hazáját hő-siesen védő koreai eszabadsághar-csoknak adták igazat és fajra nem-zetiségre való tekintet nélkül a vi-lág minden dolgozója kinyilvánít-otta együttérzését a hős néppel, amely két évvel ezelőtt szembeszé-gült az amerikai fegyverekkel, a gyilkolásra induló banditasereggel. Magyarok, csehek, franciák, néme-tek, amerikai munkások, hindu dol-gozók egyaránt érezték, hogy e ha-zájuk védő nép nemcsak saját füg-gelenségéért és szabadságáért har-col, hanem harcol a világ népeinek békéjéért is.

A harc, amely két évvel ezelőtt Korea földjén fellángolt, az egész emberiség ügyévé vált. A békehar-ügyévé. Az amerikaiak erőpróba-nak, a harmadik világháború erő-próbájának szánták a koreai hábo-rút. Nos, ez a harc valóban erő-próba lett. A szabadságért, a béké-ért küzdő nemzetek és népek nagy erőpróbája. S e küzdelemből a béke s a szabadság hívei kerültek ki győztesen. Az elmúlt két év bi-zonyossága volt annak, hogy a népek nemzetközi szolidaritása és béke-vágya erősebb az amerikai háborús uszítók galád fegyvereinél. Bizony-ságtétel volt ez a két év arról, hogy az agresszor, bárhol is támad, nem babékoszorú és palmaág, hanem a pusztulás várja.

Az amerikaiak, mint fasiszta elj-deik, Hitler és Mussolini tettek, ki akarták próbálni fegyvereiket. Hit-ler Csehszlovákiával, Ausztriával, Mussolini Abesszíniával próbálko-zott annakidején. Akkor még nem volt a világon egységes, szervezett békefront, amely térdreknyszerít-hette volna az agresszorokat és a fasiszta próbaháborúk „sikerrel” jártak. Most azonban alapvetően más helyzetben közeledtek meg az amerikai tábornokok a fasiszta örökség felújítását. A Szovjetunió világtörténelmi jelentőségű győze-lme nyomán a népek szabadsághar-cát ma már erős, szilárd s az egész világot egybefogó békétábor támo-gatja. Hitler és Mussolini „próba-háborúi” győzelmesen végződtek a fasiszták számára. Az amerikaiak már a próbaháborúkat is elvesz-tették. A maroknyi koreai nép el-szánt hősiessége, a megtámadottak segítségére siető kínai önkéntesek baráti szolidaritása és együttérzése gátat vetett az imperialista terjesz-kedésnek. Az az egész félelmetes hadigépezet, melyet az amerikai tábornokok rászábadítottak Korea földjére, megtorpan és tehetetlenül állt a koreai katonák s a kínai önkéntesek előtt. Vereség vereség után érte az amerikai hódítókat, míg vé-gülis a népek akarata tárgyalásza-talhoz kényszerítette az amerikai gyilkosokat. Az igaz, a fegyverszü-netet a newyorki tőzsde parancsára igyekeznek késleltetni. Elhúzzák a tárgyalásokat, mondva: „még okkal és ok nélkül”. De sorsuk már meg van pecsételve. Nam-ir tábornok, a koreai vezérkar főnöke kijelentette: „Ha az amerikaiak megszálltandók tárgyalásukat, akkor Korea földjé-re az intervenció csapatok temetőjévé válnak”. Az amerikai imperialiszták Korea földjét a koreai nép te-metőjévé akarták változtatni. A fegyverek azonban mos, már az imperialisták ellen fordultak. Az áltajuk kezdeményezett harcnak csak egy lehet a vége: a támadók gyalázatos és nyomorult pusztulása.

A katonai vereségnél is nagyobb az az erkölcsi vereség, amely az

amerikai támadókat érte a koreai háborúval kapcsolatban. A támadó imperializmus magára vonta a vi-lág minden becsületes emberének osztatlan gyűlöletét. Tehetetlen, vak dühükben a gyilkosok, akik a frontokon mindenütt vereséget szenvedtek, felfőzött rovarokat, legye-keket, patkányokat „vetettek harcba”. Földig romboltak békés városok. Egész falvakat irtottak ki. Leg-több bombázták a Jalu folyó vi-zierőműveit. És mit értek el vele? A koreai népet térdre nem kény-szerítették. Ellenkezőleg. A fronto-kon az amerikai hadsereg helyzete rosszabb, mint valaha volt. A ko-reai és kínai pilóták szélszűzték az úgynevezett amerikai légifölényt. A frontok háta mögött a gyilkosságok és borzalmak nem azt eredményez-ték, amit az amerikaiak vártak, ha-nem azt, hogy megéljenküll a parti-zántevekenység. A koreai háború mérlege most, két év után az, hogy egy maroknyi nép, gyarmati nép az apró gyerekektől az agastyánokig nemzeti egységre tömörült, a meg-szálltakkal szemben, bizonyítva azt, hogy az imperialisták gyarmati urajának végórája ütött. A ko-reai háború mérlege az, hogy az agresszor, ha támad, a népek hősi-essége, becsülete és elszántsága széttöri és megsemmisíti. A koreai háború mérlege az, hogy az agresz-szor támadását a népek nem nézik ölbelet kezekkel. Az amerikaiak e két év alatt csak a népek utálatát és gyűlöletét vonták magukra, míg Korea hős népet a világ minden bé-keszerető embere támogatja. Támo-gatja nemcsak együttérzésével, ha-nem anyagiakkal is.

A koreai háború első napjától kezdve a magyarok, csehek románok, lengyelek, a szovjet dolgozók, francia munkások, olasz parasztok megtakarított filléreiket küldik a hősöknek. Hogy milyen arányú ez a támogatás, arra példa a kínai nép koreai gyűjtésének eredménye, melynek összegén több mint három-ezer vadászrepülőgépet vásárolhat-nak a szabadságharcosoknak.

Európa szabad felén, a Szovjet-unióban és a népi demokráciák or-szágaiban most új mozgalom indult Korea népének megsegítésére. A magyar Duclos Bányagépgyár fel-hívást intézett a magyar munkás-osztályhoz, hogy július elsejétől 10-ig terjedő dekadói koreai mű-szaknak nevezzék el. A koreai mű-szak alatt a magyar munkásosztály nemzetközi szolidaritását a szabadsághősök iránt úgy fejezi ki, hogy többet termel szabad hazájáért. A magyar munkásosztály éppúgy, mint a világ bármely országának munkásosztálya tudja, érzi, hogy a koreai csapatok egy-egy győzelme, minden egyes lejött amerikai repü-lőgép Korea földjén, minden sike-res partizánroham; győzelme a vi-lág békétáborának.

Pak Den Ai, a Koreai Nőszövet-ség vezetője s a magyar nőkiöltő-tség a múlt nyáron pusztító erejű amerikai légitámadásba került. Pak Den Ai mosolygva fordult a ma-gyar kioldóttak felé: „Látjátok, ezek a gépek bennünket keresnek, hogy megöljenek bennünket, mi pedig itt építjük a népek eltiporított test-veiről barátságát”. A magyar kül-dötségek tagjai megkérdezték akkor Pak Den Ait: hogy tud ilyen kör-ülmények között mosolyogni? Pak Den Ai ezt válaszolta: „Nem az-ért nem sírunk, mert elfáslunk volna hanem mi már elsírtuk min-den könnyünket és szívünkben csak a gyűlölet maradt a gyilkosok el-len”. E szavak szörnyű erejét az-óta bőrükön érezhetik az imperia-listák. Földig rombolták Phenjan gyárait s a földig rombolt gyárak-ban ma újra zúgnak a gépek. Bom-báikkal felszállították Korea vasút-vonalait és országútjait. S ma több vasútvonala van Koréának mint volt a háború előtt. A földeken dol-gozó parasztszakra géppuskarüzet nyitottak az amerikai repülő. A parasztszökejele dolgoztak, de dolgoz-tak és a nép bebizonyította, hogy a becsület, a hősiesség s a nemzetközi szolidaritás ércfalát nem törí át a bomba tüze, nem kezdik ki a tru-mani pákányok bacillusai, mert a béke ügye s a nemzetközi szolida-ritás legyőzhetetlen!

Adj több segítséget a harcoló Koréának s a koreai műszak alatt, a béke győzelméért, forogjanak gyorsabban a gépek!

TÖBBTERMELESSEL A BÉKÉÉRT

Újabb szegedi üzemek jelentik: befejezték a II. negyedévi tervet

A SZEGEDI JUTAÁRUGYÁR

dolgozói március 9-én, Rákosi elv-társ születésnapjának tiszteletére fogadták meg, hogy második ne-gyedévi tervüket egy nappal a ha-táridő előtt befejezik. Az üzem minden dolgozója munkaverseny-ben végezte feladatát, hogy szavu-kat határidőre valóra váltsák. Nem egy nappal, három nappal előbb, június 27-én fejezték be második negyedévi tervüket a Jutáárugyár dolgozói. Az üzem egész területén mind értékben, mind mennyiségben maradéktalanul teljesítették köte-lezettségeiket. A felajánlás idő-előtti teljesítését nagyban elő-segítette Okró Istváné sztahanovis-ta szövőő, aki 74 napos előny-nyel, Polyák Lajosné sztahanovista szövőő 57 napos, Márta Jánosné sztahanovista szövőő 56 napos tervelőnnel dolgozik.

Az örömhír hallatára a Jutáárugyár dolgozói röpgyűlésekre gyűl-ték össze, s újabb fogadalmakat tettek munkájuk fokozására. Héjja János zsákvágó felajánlta, hogy a koreai műszak alatt 107-ről 110-

re emeli teljesítményét. Sugár István műszaki vezető megfogadta, a koreai műszak sikeréért minden előfeltételt megteremt, hogy biz-tosítsa a zavartalan termelést.

A SZEGEDI RUHAGYÁR

munkatermein június 28-án, szomba-ton reggel 8 órakor örömhír futott végig. A mikrofon hangja minden termet betöltött: „Befejeztük máso-dik negyedévi tervünket” — hir-defte.

Az üzem dolgozói büszkén tekin-tenek Pálfi Sándorra, akinek ered-ménye nagyban elősegítette a terv időelőtti befejezését. Pálfi Sándor június 20-án már július elsejei terv-tel teljesítette. Ünnepezték ezen a napon Matika Ferencné is, aki át-lagosan 153 százalékos eredménnyel dolgozik és eddig 20 napos terv-előnyt szerzett. Bárkai Lászlóné sztahanovista gépmunkás június 20-án már szeptember 29-i tervén dolgozott. De minden egyes üzemi dolgozó külön büszke Erdélyi Al-bert sztahanovistára, aki már az 1955 március 13-i tervét teljesíti.

A TISZAMENTI FÜRÉSZEK

dolgozói második negyedévi tervük teljesítését két nappal a határidő előtt vállalták. Feladataik sikeres megvalósításáért naponta újabb és újabb harcot indítottak. Lelkes munkájuk eredményezte azt, hogy értékben június 26-án és második negyedévi terv előírányszatukat min-den részlegben június 27-én befe-jezték. Rákosi elvtársnak tett fogadalmukat tehát idő előtt teljesítet-ték.

A tervelőírányzat időelőtti befeje-zése mellett más öröm is érte a Tiszamenti Fürészek dolgozóit. Az országos faipari dolgozók között fo-lyó versenyben a kerélfűrészek között a „szakma legjobb dolgozója” címet Lebák Lajos sztahanovista, a Tiszamenti Fürészek dolgozója kap-ta. Lebák elvtárs 132 százalékos eredményével érte el ezt a kitünté-tést. A kőrűrészek dolgozói között folyó verseny ötödik helyét ugyan-csak a Tiszamenti Fürészekől Tóth Pál Imre 151 százalékos ered-ményével érte el.

A Tito-határmenti Mórakalmán befejezték a rozs, árpa és búza aralását

Mórakalom községben már a nő-vényápolási munkák idején széles-körü versenymozgalom alakult ki. A 8 háromas és egyes típusú tszes egymással, tanyacsoport tanyacso-porttal, körzet körzettel lépett pá-rosversenyre.

A községet 9 mezőri körzetre osztották fel. Egy mezőri körzet-be 8—10 tanyacsoport, egy tanya-csoportban pedig 20 ház tartozik. A győztes körzetnek és minden kör-zeten belül a győztes tanyacsoport-nak külön vándorzászlaja van. A községi pártszervezet és a tanács jól irányítja a dolgozó parasztszok munkáját. A széleskörű felvilágo-sító munka mellett kéthetenként tartott értekezleten beszélik meg a tszes-elnökkel és a tanyacsoportve-zetőkkel a soronlévő feladatokat. Ilyenkor fűlik oda a vándorzász-lót is.

Az aratással kapcsolatos teendő-ket már a hónap elején megvitat-

ták. Gondosan figyeltek, mikor érik kasza alá az ősziárpa és 20-án meg-kezdtek az aratást. Kora hajnalról késő estig élénk volt a határ. Mi-közben szorgos munka folyt, a ver-senytársak állandóan figyelemmel kísérték egymás eredményeit.

A tszesok versenyből a harmas-típusú „Új Világ” került ki győz-tesen. 25-ára, hat nap alatt befejezték 58 hold kajászok aratás-t. Az egyes típusú „Béke” és „Petőfi” versenyében a Petőfi lett az első, bár alig két órával előzte meg versenytársát. Az egyes-típusú csoportok tagjai — bár te-rületük még több tagban van — segítettek egymásnak. Ahol előbb ért meg az árpa, vagy a rozs, ketten—hármán összefogtak és úgy aratták. A „Petőfi”-ben Dobó Gyula Szabó Antalnak, majd Szabó Antal Ördög Géznak segített. A „Béke” tszesben a többi között Ab-rahám József Csizsár Istvánnal arattak együtt.

Nemes versengéssel harcolnak a szegedi dolgozó parasztszok a több és jobb termésért

Kasza alá érlett Szeged határában minden gabona. Javában tart az ár-paaratás után a búza vágása is. Za-varlatlanul folyhat ez a munka, nyugodtak a szegedi dolgozó pa-rasztok, megtették kötelességeiket, a kukorica és egyéb kapások földjei tiszták, gyommentesek, porhanyó-sak. Megtették a magukét, most új-ra érzik, rajtuk van a sor. Az augusztus 20-ra tett felajánlások, versenykiadvások során lelkes har-cot folytatnak minden szem gabo-náért.

Nagy lendülettel folyik a búza aratása

Az augusztus 20-ára indított lel-kes munkaverseny eredményeként a szegedi dolgozó parasztszok az árpa-aratás után száz százalékgig befejez-ték a rozs aratását. Ma már teljes lendülettel folyik a búza aratása; a másodnővények vetése és a tarló-hántás. A búza aratását 36 száza-lékg, a másodnővények vetését a tervben előírányzott területen 56 százalékgig végezték el. Az aratás-sal párhuzamosan halad a tarló-hántás, ugyancsak együtt halad ez-zel a munkával a kukorica és egyéb kapásnővények kapálása is azokon a helyeken, ahol jobban gazlik a föld és szükség van kapálásra. A kuko-repa negyedik kapálását ugyancsak 100 százalékgig, a kukorica kapálá-sát pedig 65 százalékgig végezték el Szeged dolgozó parasztszok. Kiténtek ebben a munkában Kéri Mátyás Adai-sor 5. szám, Szélpál Pál Kö-zép-utcai, ifjú Ábrahám Ilés Föld-műves-utcai, Kovács Lajos és Kot-henc János újszegedi és a Felsővá-rosi Fekete-földeken lakó Sóia Imre, Molnár Sándor dolgozó parasztszok.

A városrészek közötti verseny állása

Az elmúlt héten a városrészek közötti versenyben alig történt vál-tozás. A szentmihálytelekiek, kü-lönösen a Perehalmi-dűlőbeliek, akik két héttel ezelőtt törtek az élre, továbbra is megtartották lelkes mun-kájuk eredményeként az első he-lyet. Minden erőt mozgósítottak a Hernyós, Róma és a Jerikó dűlő dolgozó parasztszok is, de nem bír-tak a szentmihálytelekiekkel. Így továbbra is a második helyet kell megelégedniük. A harcot az első-ségért azonban nem adták fel, de ugyanerre a helyre pályáznak és mindent elkövetnek, hogy el is ér-íék a Szénás-kert, Óthalom és a Kettőshatár dűlők dolgozó parasztszok, akik most is, mint az elmúlt hetekben a harmadik helyen áll-na. A kis- és nagy Sziléri dűlő-beliak sem tudtak feljebb lépni a negyedik helynél pedig igazán fel-éledt a párosverseny dűlőjükből. Révész Antal és Becsei József jó példát mutattak ebben a párosver-

senyben. Nemes vetéledésük ered-ményeként Becseiné lett az első, mert ő négyszer kapálta meg kuko-ricáját.

Nagy lendülettel folyik a búza aratása

Az augusztus 20-ára indított lel-kes munkaverseny eredményeként a szegedi dolgozó parasztszok az árpa-aratás után száz százalékgig befejez-ték a rozs aratását. Ma már teljes lendülettel folyik a búza aratása; a másodnővények vetése és a tarló-hántás. A búza aratását 36 száza-lékg, a másodnővények vetését a tervben előírányzott területen 56 százalékgig végezték el. Az aratás-sal párhuzamosan halad a tarló-hántás, ugyancsak együtt halad ez-zel a munkával a kukorica és egyéb kapásnővények kapálása is azokon a helyeken, ahol jobban gazlik a föld és szükség van kapálásra. A kuko-repa negyedik kapálását ugyancsak 100 százalékgig, a kukorica kapálá-sát pedig 65 százalékgig végezték el Szeged dolgozó parasztszok. Kiténtek ebben a munkában Kéri Mátyás Adai-sor 5. szám, Szélpál Pál Kö-zép-utcai, ifjú Ábrahám Ilés Föld-műves-utcai, Kovács Lajos és Kot-henc János újszegedi és a Felsővá-rosi Fekete-földeken lakó Sóia Imre, Molnár Sándor dolgozó parasztszok.

A dűlők szegényfoltjai

Az a lelkes munkaverseny, fáz, amely most előtti a szegedi dolgo-zó parasztszok többségét, nem ragad-ta még magával teljes egészében a paraszti kerületek népét. Itt-ott akad még kapálatlan kukorica, elhanya-

gozt föld. Ezek szegényfoltjai a dű-lőknek, a határrészeknek. Szemet-bántóan csúnya, gazos Pajkó Sándor Táróat-utca 36. szám alatt lakó és Latorcaiz Mártonné Újszeged, Bethlen-utca 20. szám alatt lakó dolgozó parasztszok kukoricaföldjei. Hozzájuk tartozik még Pópity Ist-ván is, aki szintén újszegedi. A me-zőő, a becsületesen dolgozó szom-szédok felkeresték és figyelmeztet-ték mindhármójukat, milyen kárt okoznak elsősorban saját maguknak és dolgozó népünk államának, ha nem művelik meg becsülettel föld-jeiket, nem kapálják meg kukoricá-jukat. Latorcainé, aki kulák befo-lyás alatt áll, nem egy ízben kijele-entette, fújva a kulák nótáját: „Akinek nem tetszik, jöjjön, kapál-ja meg”. Pópity István viszont ar-ra hivatkozik, hogy nem ér rá. Ezt persze nem hiszik el neki, s joggal követelik tőle, hogy a többi dolgo-zó parasztszokhoz hasonlóan végezze el a kapálást, hogy ne csúfítsa föld-je a dűlő jó munkáját. Csak elvét-ve akadnak ilyenek, mint Pajkó, Latorcainé vagy Pópity István, de igen helyesen teszik a dolgozó pa-rasztok, hogy nem mennek el be-hunyott szemmel rossz munkájuk mellett és figyelmeztetik őket köte-lességeik teljesítésére. A dolgozó pa-rasztok zöme több és jobb munká-val készült Alkotmányunk ünnepére és nem fűrik maguk közt az olyat, aki elhanyagolja legfontosabb köte-lességét. Valamennyien egyformán sokat köszönhetnek az Alkotmány-nak és most hálójukat akarják ki-nyilvánítani a munkaversenyben, a növényápolásban, aratásban és a be-gyűjtésben.